

ΕΝΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΟΛΟ ΜΥΗΣΗ

Από τον Αδ.: Τριαντάφυλλο Κοτζαμάνη †
Εθνικό Μεγάλο Διδάσκαλο του Α.:Α.:Α.:Τ.: Μισραϊμ και Μέμφις 1989-2007

Μια φορά κι'ένα καιρό, τρεις Μυημένοι, μεγάλοι σε ηλικία, αναζητητές της εσωτερικής γνώσης και του Φωτός εδώ και πολλά χρόνια, βρέθηκαν στους πρόποδες ενός βουνού. Είχαν πληροφορηθεί ότι στην κορυφή του βουνού βρισκόταν και τους περίμενε το Φως της Υπέρτατης Φώτισης και Μύησης.

Και οι τρεις ήσαν Μυημένοι εδώ και χρόνια. Είχαν ανέλθει σε ανώτερες βαθμίδες των σχολών που υπηρέτησαν και τώρα θα προσέγγιζαν την τελευταία βαθμίδα. Η προχωρημένη ηλικία τους δεν θα τους ήταν εμπόδιο. Η αναζήτηση του εσωτερικού Φωτός, ήταν σκοπός της ζωής τους, εδώ και πολλά χρόνια.

Η τιμή ήταν μεγάλη, η συγκίνηση που ένοιωθαν υπέρτατη. Επιτέλους, θυσίες και κόποι ετών, θα ανταμοίβονταν. Το ΦΩΣ που αναζητούσαν τόσα χρόνια, βρισκόταν μερικές δεκάδες μέτρα πιο ψηλά.

Εξείκησαν να ανεβαίνουν το βουνό. Αφού περπάτησαν αρκετά μέτρα και είχαν σχεδόν φτάσει στα μισά του δρόμου που οδηγούσε στην πολυπόθητη κορυφή, κουρασμένοι από την ανάβαση, στάθηκαν λίγο να ξεκουραστούν.

Ο 1^{ος} γέρο-δάσκαλος ο μεγαλύτερος σε ηλικία, σωριάστηκε από την κούραση. Το σώμα του δεν υπάκουε πιά.

-Δεν θα τα καταφέρω Αδελφοί μου, τους είπε. Το σώμα μου δεν είναι πιά όπως παλιά. Δεν θα αντέξω, και ήδη νοιώθω τις δυνάμεις μου να με εγκαταλείπουν. Πηγαίνετε εσείς.

-Δάσκαλε, του απάντησαν, και οι άλλοι δύο μαζί. Δεν σ'αφήσουμε αβοήθητο. Είναι η μοναδική και τελευταία, απ'ότι φαίνεται, ευκαιρία να προσεγγίσεις κι'εσύ, αυτό που τόσα χρόνια αναζητάς.

-Πηγαίνετε εσείς, τους επανέλαβε ο 1^{ος} γέρο-δάσκαλος. Μην χάσετε την ευκαιρία αυτή. Είναι χρόνια που αναζητάτε το Φως. Η σκέψη μου θα είναι μαζί σας. Θα κατέβω σιγά-σιγά. Δεν ήμουν φαίνεται άξιος αυτής της υπέρτατης τιμής.

Μπροστά την επιμονή του 1^{ου} γέρο-δάσκαλου, οι άλλοι δύο συνέχισαν. Λίγα μέτρα τους χώριζαν πιά από το Φως της γνώσης που τόσο επιθυμούσαν...

Τότε ο 2^{ος} γέρο-δάσκαλος κοντοστάθηκε λέγοντας:

-Δεν μπορώ να τον αφήσω αβοήθητο είπε στον άλλον. *Θα επιστρέψω.*

Εκπληκτος, ο 3^{ος} γέρο-δάσκαλος, προσπάθησε να του εξηγήσει ότι χάνεται και για αυτόν κάθε ευκαιρία γι' αυτό που αναζητούσε όλη του την ζωή.

-Έχει την ανάγκη μου, του είπε ο 2^{ος}. *Θα κατέβω.* Και με τα λόγια αυτά, ξεκίνησε την επιστροφή, αφήνοντας τον 3^ο να συνεχίζει την ανάβαση για το Φως...

Ο 3^{ος}, αυτός που συνέχισε την ανάβαση του όρους, δεν έφθασε ποτέ...

Ο άλλος, ο 2^{ος}, φτάνοντας στους πρόποδες, για να βοηθήσει τον 1^ο γέρο-δάσκαλο, διαπίστωσε ότι **έλαμψε μέσα του, το Φως**, που ο άλλος έψαχνε ακόμη στην κορυφή...

Ας αναλογισθούμε ότι ο 3^{ος} αποφάσισε να θυσιάσει έναν συνάνθρωπο για να τονώσει το «εγώ» του με έναν τίτλο ακόμη.

Ο 2^{ος} θυσίασε το «εγώ» του για να ακούσει τη καρδιά του και να βοηθήσει τον συνάνθρωπό του.

Το Φως πήγε εκεί που έπρεπε.

Το Φως δεν βρίσκεται σε καμμία εξωτερική διαδικασία παρά μόνον στην καρδιά μας. Το μάθαμε από την πρώτη μέρα με την ακροστοιχίδα V.I.T.R.I.O.L.¹

¹ *Visita Interiora Terrae Rectificando Invenies Occultum Lapidem*». Η φράση αυτή μπορεί να αποδοθεί στην νεοελληνική γλώσσα ως «Επισκέψου το εσωτερικό της γης και ανορθώμενος θα ανακαλύψεις την Απόκρυφη Λίθο», το οποίο ερμηνευόμενο σημαίνει «Επισκέψου τον εσωτερικό σου κόσμο και εκεί θα βρείς την Αλήθεια»